درې ورځې

د افسانو په وطن کې

(د هلمند یونلیک)

Ketabton.com

لیکوال محمد اسمعیل یون

۱۳۹۴ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ورځې د افسانو په وطن کې

(یونلیك)

محمد اسمعیل یون

۱۳۹۴ل کال

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

کتابنوم :	درې ورځې د افسانو په وطن کې
لیکوال :	محمد اسمعیل یون
خپرندوی :	د ملي تحریک فرهنګي ټانګه
د خپرونو لړ :	۹۱
د لیکوال د خپرونو لړ :	۳۷
وېبپاڼه :	www.melitahrik.com
چاپکال :	۱۳۹۴ل کال
کمپوز/ډیزاین :	فیاض حمید

یادونه : د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ټولو هلمندوالو ته!

نیولیک

ګڼه سرلیک	مخ
۱: د تحریک یادښت	۱
۲: استاد یون او دا یونلیک	۲
۳: یادونه	۸
۴: درې ورځې د افسانو په وطن کې	۹
۵: هلمند پېژندنه	۱۲
۶: د سفر پیل	۱۴
۷: الوتکه او مرکې	۱۶
۸: هرکلی	۱۷
۹: بُست مېلمستون	۱۹
۱۰: د سیمینار پیل	۲۱
۱۱: د هلمند توت	۲۹
۱۲: د بُست راډیو کتنه	۳۰
۱۳: اراکوزیا پوهنتون	۳۲
۱۴: د نادعلي پر لوري	۳۵
۱۵: نادعلي او ښوونځي	۳۷
۱۶: د ملي تحریک غونډه	۴۲
۱۷: بست پروډکشن	۴۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۸: بُست پوهنتون ۴۶
۱۹: د لښکرگاه واټونه ۵۰
۲۰: د ملت بابا پارک ۵۵
۲۱: هلمند سیند مشاعره ۵۷
۲۲: نړیوال (انټر نېشنل کمپلیکس) روغتون ۶۰
۲۳: د سفر وروستۍ ورځ ۶۱
۲۴: سباوون راډیو ټلوېزیون ۶۲
۲۵: ملي راډیو ټلوېزیون ۶۴
۲۶: د هوايي ډګر پر لوري ۶۶
۲۷:کابل او د ژوندون انګړ ۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریک یادښت

د افغانستان ملي تحریک د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریک دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریک په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریک ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریک هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریک له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور ودانی ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریک فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور وداني ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

استاد یون او دا یونلیک

ځینې داسې لیکنې شته چې په لوستلو یې د انسان زړه ته یو ډول سکون راځي، زړه کې ورته خاندي او لوستل شوې خبرې پرې خوږې لګي.

لیکنې په خپل ځان کې بېلابېل ډولونه لري، خو تر ټولو خوندورې یې هغه دي چې ښکلی تصویر او ښه پېغام ولري.

د استاد محمد اسمعیل یون یونلیک چې پر هلمند یې لیکلی او دلته یې پر بېلابېلو برخو خبرې کړې دي، خپل لوستونکي ځان سره ګرځوي او د هلمند بېلابېلو سیمو ته یې وړي، لوستونکی داسې فکر نه کوي چې لیکنه لولم، بلکې داسې احساس کوي چې له یون صیب سره څنګ په څنګ په هر مجلس او د هلمند په هر بنډار کې ګډون لري.

د عربي ژبې د یوې معقولې ژباړه ده: ((د خبر اوریدل د سترګو د لیدلي حال په شان نه دی)). په دري کې هم متل دی: ((شنیده کی بود مانند دیده)).

د هلمند په اړه د هېواد ځینې خلک په خپل ذهن کې بل ډول انځور لري، اکثره خلک یې په اړه منفي فکر کوي، هلمند د وحشت ځای بولي، هلمند کې انسانیت تر پښو لاندې ګڼي او حتی دغه ولایت ته د راتلو زړه هم نه ښه کوي، خو کله چې هم د هېواد له هرې برخې څوک هلمند ته راغلی دی، له خورا خوږو خاطرو سره تللی او بیا بیا یې هلمند ته د راتګ ارمانونه پر زړه پراته دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یون صیب په خپل یونلیک کې دغه ټکي ته اشاره کړې ده او وايي:

((زما په شان به ډېرو هېوادوالو او بهرنیانو ته هلمند یوه افسانه ښکاري، هغه چا چې هلمند او هلمندیان نه وي لیدلي، نو هغوی به د هلمند په باب عجیب او غریب تصور ولري. رسمي او نا رسمي ازادو او نا ازادو رسنیو په وروستیو درې څلورو لسیزو کې د هلمند تصویر خورا اړولی او را اړولی دی، د جنګ، ویرې، وحشت او وژنو راپورونه ددې تصویر مهم رنګونه وو او لا هم ښودل کېږي.))

رښتیا هم هلمند یو شمېر رسنیو افغانستان او نړۍ ته ناسم معرفي کړی دی، د یوې سیمې سمه پېژندنه لیکوال ښه کولای شي او بیا داسې لیکوال چې خپله نوم یې له یون څخه جوړ وي، نو یونلیک کې به یې خود حقیقتونو ته ګوري.

استاد یون چې هلمند ته د هلمند پېژندنې سیمینار په موخه راغلی و، خپل یونلیک یې په خورا مهارت لیکلی، لومړیو خبرو کې یې د هلمند په اړه لنډې خو قانع کوونکې خبرې کړې، ورپسې یې د خپل یونلیک مزل د هلمند پېژندنې له سیمیناره پیل کړی، هغه څه چې په سیمینار کې ویل شوي او پېښ شوي، ټول یې په ښکلي لهجه او عام فهمه ژبه رااخیستي دي، هغه لوستونکي که سیمینار کې یې ګډون نه وي کړی، د یونلیک له دغې برخې هم ډېر څه زده کولای شي.

پر سیمینار تر هر اړخیزو خبرو وروسته مو یون صیب په یونلیک کې د توتو مېلې ته ورولي، هلته تر څو شېبو تمېدو وروسته مو د بُست راډیو پر ستوډیو ګرځوي، بېرته مو د خوب په نړۍ کې ورکوي، په

وینښېدو مو هلمند کې پوهنیز ډګر ته ورولې په خورا ښکلي الفاظو د شخصي لوړو زده کړو موسسو یادونه کوي، دلته د طب په شان د لوړو پوهنځیو د پټې د پرېکېدو زېری راباندې کوي او هغه خلک چې د هلمند جنګ ځپلی تصویر يې پر فکر خپور دی، د دې یونلیک لوستل ورته د یوې اسماني معجزې په شان ښکاري.

استاد یون تر دې وروسته خپل لوستونکي ځان سره د هلمند شنې او ښېرازه ولسوالۍ (نادعلي) ته ورولي، هسې خو هم هلمند د کرنې له پلوه غني ولایت دی، شنې شنې ورشوګانې لري، داسې شنې سیمې لري چې د انسان زړه او روح ته خوښي، سکون او ارام ورکوي، خو یون صیب بیا دغه منظره په داسې هنري ډول په خپل یونلیک کې انځوروي چې لوستونکي ته کټ مټ د سیمې تصویر ودروي او داسې فکر کوي چې په خپلو سترګو عکاسي کوي: ((سهار لس بجې وې، چې د ښار له څنډو په هغه پله پورې وتو چې لښکرګاه ښار له (نادعلي، مارجې او ګرمسېر) ولسوالیو سره وصلوي، سړکونه د خدای(ج) په فضل ټول پاخه شوي وو، ولسوالۍ ته غځېدلې لار هم په ښه او اساسي ډول رغېدلې وه، د پاخه سړک ترڅنګ کېندل شوي نهر د یو عصري تمدن مظاهره کوله.))

یون صیب د هلمند له واقعي تصویر پرده پورته کوي، نادعلي ته پر لار شنه سیمه دومره اغېز پرې کوي چې خپل قلم نه شي مهارولی او بې اختیاره خپلو لوستونکو ته د سیمې ښکلا داسې تصویروي: ((نږدې پنځلس کیلومتره مزل به مو کړی و، هوارو، پراخو او ښېرازو ځمکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ونو او شینلو پوښلې وې، عجیبه منظره جوړوله، سرې چې نور وچکالۍ ځپلې او شاړو نیولی افغانستان لیدلی وي، نو د هلمند دا ولسوالۍ ورته داسې ښکاري چې د ختیزې اروپا کومه سیمه ګوري، نیمه میکانیزه زراعت یې هغه چاته خورا خوند ورکوي چې، له شینلیو او کرنیزو مسایلو سره لېوالتیا لري.»

دغه راز یون صیب نادعلي ولسوالۍ ته په رسېدو او هلته په بېلابېلو غونډو کې تر برخې اخیستو وروسته د دغې ولسوالۍ پر پوهنیز بهیر تم شوی دی، بېرته یې خپل لوستونکي لښکرګاه ته رارسولي دي.

دا چې یون صیب په دې وروستیو کې ډېر بوخت دی طبیعي خبره ده چې له بوختیاو سره روږدی شوی دی او له بلې خوا خروار کارونه ورته ګوري چې باید یون صیب یې ترسره کړي، نو هلمند ته د خپل سفر پر مهال یې هم د ساتیرۍ بنډارونه نه دي کړي، بلکې پر بېلابېلو سیمو، ادارو او مرکزونو ګرځېدلی دی، ځوانانو، خبریالانو، ممثلینو او نورو خلکو ته یې لارښوونې کړې دي، د ښه کار کولو لارې یې وروښودلې دي، د دوی ستونزې یې اورېدلې دي او . . .

یون صیب چې د ملي تحریک مشر دی او د یوې سترې مبارزې د پیلېدو له برکته یې د هېواد په لر او بر کې د خلکو په زړونو کې ځای نیولی، هلمند کې هم هر چا علاقه لرله چې له استاد سره ووینې، نو د تحریک ځینې ملګري ورته د مبارزې همسنګرو سره یو ځای د هلمند

مدني ټولنې په دفتر کې راټول شوي وو ، له دوی سره یې لنډې خبرې کړې دي، چې دا هم د یونلیک یوه برخه ده.

ربښتینی انسان ربښتیا وایي او ربښتیا ویل یې عادت وي، یون صیب چې کله په خپل یونلیک کې لوستونکي د لښکرګاه پر واټونو ګرځوي، ټولې خبرې سپینې سپینې کوي، ربښتینی تصویر وړاندې کوي، دلته د لوړو زده کړو خصوصي موسسې ته له نورو استادانو او لیکوالو سره یو ځای ورځي، بُست پروډکشن، سباوون راډیو تلویزیون او نورو ګڼو علمي، او رسنیزو دفترونو ته ورځي، ملګرو ته ډاډ ورکوي، مرکې ورسره کوي او د یو ښه استاد په توګه لازم ګڼې د هلمند له هرې برخې ځان خبر کړي چې استاد یې یو وخت د لیدو ارمان لاره، خو خدای (ج) د استاد دغه ارمان له ډېرو خوږو خاطراتو سره مل پوره کړ.

په ټوله کې د استاد یونلیک ډېر ساده او په زړه پورې دی، تر ټولو ښه ځانګړنه یې دا ده چې د هلمند ربښتینی انځور یې را اخیستی او پر هغو رسنیو یې نیوکه کړې چې کلونه یې د هلمند پر وړاندې د خلکو ذهنیت او فکر ته ناسم تصویرونه وړاندې کړي دي. دغه راز استاد د هلمند د ځوانانو پر وړتیاوو خبرې کړې دي، خلکو ته یې د ښه پرمختګ زیرې ورکړي دي، هلمند یې له ختیزې اروپا سره تشبه کړې دی، دلته یې د لوړو زده کړو د موسسو او پوهنتونو پر فعالیتونو هغه خلک حیران کړي دي چې د هلمند په اړه یې پر ذهن ناسم تصویر خپور دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد یون په هلمند کې تر (۴۸) ساعتونو کم وخت تېر کړ، خو په دې یاده موده کې یې قلم له ګوتو لرې نه کړ او دغه یونلیک یې د کار محصول دی. دا د هر چا په وس پوره خبره نه ده چې په دومره لنډه او تنګه موده کې دې هم خلکو سره ملاقاتونه وکړي، هم دې بېلابېلې سیمې او علمي مرکزونه وګوري او هم دې داسې یو یونلیک ولیکي چې هم د ماضي تصویر وړاندې کړي، هم دې د نن او سبا لپاره پیغامونه ولري او هم دې د حال منظرې وکاږي. د استاد یون په شان له یو کاري انسان څخه همدا هیله کېدی شي، کاشکې ده په هلمند کې ډېر وخت تېر کړی وای، چې هېوادوالو ته یې د هلمند نور لا ښه او لا ډېر تصویرونه وړاندې کړي وای.

په پای کې استاد ته اوږد عمر غواړم او دا د هلمندیانو لپاره ویاړ بولم چې د استاد محمد اسمعیل یون په څېر ډېر لوی لوی لیکوال، سیاستوال او قدرمن مېلمانه یې له خوږو خاطراتو سره له هلمنده رخصت کړي دي، هلمندیان یې د بیا بیا راتلو هیله او تلوسه لري.

په درناوي

سردار محمد همدرد

هلمند - ۱۵/۳/۱۳۹۴

یادونه

ژوند په خپله یو سفر دی، پیل او پای لري، دا سفر که لنډ او کله لږ شان اوږد و، کله ستړی او کله دمه وړی وي، زمانه ډېره تېزه روانه وي، چاته نه ګوري. هلمند د هېواد د یوې اساسي څانګې په توګه پر ما خورا ډېر ګران دی، خو زما په تېر (۴۷) کلن ژوند کې تر دې دمه یوازې یو ځل ددې جوګه شوم، چې هلمند ته ورشم او هلته یوازې (پاوکم درې ورځې) تېرې کړم، دا که څه هم ډېر کم وخت دی، خو ماته یې د هلمند پېژندنې یوه دریڅه رابېرته کړه. په درې ورځو کې مې چې څه ولیدل او څه وکتل، ماته خورا په زړه پورې وو، هغه مې د زمانې د یوې خاطرې په توګه په دې یونلیك کې ځای کړل، طبیعي خبره ده چې هلمند ته زما تر درې ورځیني سفر دمخه هم هلته ډېرې پېښې، پېښې شوې او تر سفر وروسته لاهم ډېرې نورې پېښې، پېښې شوې، په خواشینۍ سره چې ځینې یې ډېرې دردونکې هم وې، د هلمند د ښېرازۍ لپاره چې زما په زړه کې څه هیله وه، هغه لاهم نیمګړې پاتې ده، لاهم په هلمند کې د غم ټغر خور دی. اوس چې خپل ځان او خپل هېواد ته ګورم، ځان ډېر بېوسه او بې کسه احساسوم، خپلو مظلومو هېوادوالو او په تېره بیا خپلو غمځپلو هلمندوالو سره د لاسنیوي لپاره مې هېڅ په لاس کې نه شته، یوازې احساس لرم او درد او د قلم څو توري، غواړم خپلو هېوادوالو سره خپله همدا یوازېنۍ پانګه شریکه کړم، هیله لرم د سفر دا یادښتونه د هلمند د خپل دغه مهال انځورونه او خاطرې له یوه پښت څخه بل ته انتقال کړي او خدای(ج) دې داسې وخت هم راورسوي، چې په ښکلي او سمسور هلمند کې نورې د ویر ساندې نه وي، د غم ټغر خور نه وي او د سوکالۍ وږمې او نغمې هرې خوا ته خورې وي.

د همدې هیلې د بریا لپاره د دعاګانو لپې

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ورځې د افسانو په وطن کې

سریزه

هلمند د کیسو او افسانو، تورې او مېړانې، جنګ او فرهنګ وطن دی. په فرهنګي برخه کې هلمند ډېر تاریخي ویاړونه لري، د امیر کروړ ویاړنه، د اکبر زمینداوري غزلونه، د ابو هاشم سرواني منظومه ژباړه، د شیخ اسعد سوري بولله، د زرغون خان نورزي ساقینامه، د رابعې او فتح خان، د موسی جان او ګلمکۍ نکلونه او نور ټول د هلمند د ادبي چاپېریال محصول ګڼل کېږي. مساحت یې د افغانستان تر هر بل ولایت څخه زیات دی. د لویوالي له مخې په نړۍ کې تر نږدې لسو هېوادونو

لوی دی. د شینوالي له مخې هم په لومړۍ درجه او د دښتو د پراختیا له مخې هم په لومړۍ درجه کې راځي. نفوس یې تر یو نیم ملیون تنو اوړي (شاوخوا دوه میلیونه)، خو رسمي شمېرنو د سیاسي غرضونو له

مخې دا شمېره د (۹ - ۱۰) لکو ترمنځ ښودلې ده. زما په شان به ډېرو هېوادوالو او بهرنیانو ته هلمند یوه افسانه ښکاري، هغه چا چې هلمند او هلمندیان نه وي لیدلي، نو هغوی به د هلمند په باب عجیب او غریب تصور لري. رسمي او نارسمي، ازادو او نا ازادو رسنیو په وروستیو درې څلور لسیزو کې د هلمند تصویر خورا اړولی را اړولی دی، د جنګ، وېرې، وحشت او وژنو راپورونه ددې تصویر مهم رنګونه وو. او لا هم همدارنګه ښودل کېږي.

طبعاً هر څوك چې ددې رنګونو په هنداره کې هلمند ګوري، نو له هلمنده ځان لرې ساتي، د یوه ساده خو متدین، د یوه غمځپلي خو باغروره، د یوه جګړه ځپلي خو باتمدنه ولس برخلیك تل همداسې وي. ما چې د هلمند د پخواني برم څه ناڅه مطالعه لرله، نو پر هلمند باندې د راغلي وروستي څو لسیز ناوړین ناخوالو خورا ډېر ځورولم. زمانې موږ په داسې یو موقعیت کې ودرولي یو چې له ځان ځورونې، اوسېلې ایستنې او ځان کړونې پرته نور هېڅ نه شو کولای. هلمند ته ډېر ځورېدلم. په وروستیو لسو کلونو کې چې هلمند د پرمختګ او بې رحمه جګړې شاهد و، نو څو ځله مې هیله او اراده وکړه چې هلمند ته سفر وکړم، رسمي او نارسمي بلنې ډېرې راغلې، خو چانس او بخت یاري ونه کړه! هلمند ته مې سفر ونه شو.

کله چې (ژوندون ټلوېزیون) جوړ شو او نشرات یې پیل شول، نو ما د ژوندون یو کاري ټیم دوه ځله هلمند ته ولېږه، چې د هلمند او هلمندیانو پرمختګ او د ژوند پرحالاتو مثبت راپورونه جوړ او د ټلوېزیون پر څپو یې خپاره کړي. ددې پروګرامونو هدف دا و چې هېوادوال د هلمند له پرمختګه خبر شي او خلکو ته د هلمند یو مثبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلمند پېژندنه

(هلمند پېژندنه علمي سیمینار) زموږ د سفر اساسي علت و. د هلمند د اطلاعاتو او کلتور ریاست، د هلمند ولایت مقام، د اطلاعاتو او کلتور وزارت او نورو اړوندو څانګو په ګډه ددې سیمینار تابیا کړې وه.که څه هم هلمند فرهنګیان وایي: ((یاد سمینار اساساً دهلمند

فرهنګ پالو له لوري جوړ شوی، د ولایت مقام په لومړي کي زړه نا زړه و اونه یې غوښتل چي د سیمینار لګښت اودمېلمنو درنې مېلمه پالنې ته زړه ښه کړي او په دې نازك امنیتي حالت کي دهېواد د دومره مشهوره څېرو کوربتوب وکړي، خو دهلمندي فرهنګپالو پرله پسې فشارونو د ولایت مقام دې ته مجبور کړ چي یوازي دمېلمنو کوربتوب او د ټولګې دچاپ لګښت ومني)) طبیعي خبره ده چې د سیمینار جوړونکي تر څو میاشتني کار او هلو ځلو وروسته خپل اساسي هدف ته نږدې کېدل. د یوې میاشتې په بهیر کې ماته څو ځله له هلمند څخه

تصویر وړاندې شي. د ژوندون کاري ټیم د هلمند په باب نږدې (۳۰) راپورتاژونه برابر کړل چې هر یو یې د هلمند د خلکو د ژوند د پرمختګ یو اړخ روښاناوه.

ددې راپورتاژونو په خپراوي سره ګڼ شمېر هېوادوالو ټلوېزیون ته زنګونه ووهل او موږ ته یې وویل چې هلمند څنګه ښکلی ولایت دی.

دلته خو په رسنیو کې له هلمند څخه یوازې دغم او درد خبرونه خپرېږي. ډېرو خلکو هیله څرګنده کړه چې کاشکې هلمند ته لاړ شي. د خلکو له هیلو سره زما هیله نوره هم وغوړېدله، له همغې ورځې مې وپتېیله چې دا ځل په هلمند کې هر پروګرام و، نور ټول کارونه به یوې خواته پرېږدم او ضرور به ځم او بیا داسې وخت راغی چې هلمند ته د سفر علت او اسباب برابر شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سفر پیل

د ۱۳۹۳ ل کال د غويي (۳۱)مه نېټه سهار وختي پاڅېدم. اودس او لمونځ مې وکړ، ډرېور او امنيتي ساتونکو ته مې ويلي وو چې سهار (پنځه بجې) ما پسې کور ته راشئ، هغو پر خپل ټاکلي وخت په زړو مکروريانو کې زموږ د استوګنې بلاك مخې ته ولاړ وو. شل کم شپږ بجې ژوندون ټلوېزيون ته ورسېدو. هلته د سفر نور ملګري (سراج الدين پټان، استقلال الکوزی) او دوه کمره مينان (فهيم او نجيم) هم

حاضر وو. د سفر غوټې يې تياري کړې وې. څو دقيقې په ټلوېزيون کې تم شو. خپل کارونه مو منظم کړل، (شپږ) بجې او (پنځوس)دقيقې له ټلوېزيون څخه د هوايي ډګر پر لوري وخوځېدو. (اوه) بجې هلته ورسېدو. بوډينګ پاسونه مو واخيستل، هلته مو د سفر نور ګڼ شمېر ملګري وليدل. هغه دوستان چې له کابله په هئيت کې شامل وو په دې ډول وو: د اطلاعاتو او کلتور وزارت مرستيال (پوهنمل غلام نبي فراهي) د ملي راډيو ټلوېزيون رييس (محمد زرين انځور)، د علومو اکاډمي غړی (حبيب الله رفيع)، استاد (محمد اصف صميم)، ليکوال او د سياسي چارو کارپوه (محمد حسن ولسمل)، د سيمه ييزو مطالعو

د اطلاعاتو او کلتور رئيس ښاغلي(عليشاه مظلوميار) ، د مدني ټولنې مشر ښاغلي (سردارمحمد همدرد)، د اطلاعاتو او کلتور وزارت مرستيال ښاغلي (غلام نبي فراهي)، د هلمند فرهنګيانو او ګڼو دوستانو له خوا ګڼ شمېر ټلېفونونه راغلل او زيات ټينګار يې وکړ چې ضرور بايد په دې سيمينار کې ګډون وکړم. ما هم ورسره ژمنه وکړه، په دې زماني بهير کې مې هره ورځ زړه درب درب کاوه چې بيا کوم داسې

ښېړنی کار پيدا نه شي او هسې نه چې بيا مې د سفر مخه ونيسي. د سفر نېټه ورځ پر ورځ رالنډېده، خو ښه و، خدای(ج) دا ځل ټولې موانع په خپل فضل او کرم لرې کړې. نيت مو و چې که سفر پيلوو، نو د ژوندون له نورو ملګرو سره يوځای به يې د ژوندون له انګړه پيلوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرکز رییس (څېړندوی عبدالغفور لېوال)، د علومو اکاډمۍ غړی

(عبدالظاهر شکیب)، د کابل پوهنتون استاد (پوهندوی لال پاچا ازمون)، د ژوندون ټلوېزیون خبریال (سراج الدین پټان)، لیکوال او

ژورنالیست (عبدالاحمد محمدیار)، د سیاسي چارو کارپوه (توپان وزیری)، د علومو اکاډمۍ غړی (محمد نبي صلاحي)، لیکوال (فدا محمد نظري)، لیکوال (نجیب احمدزی) او یو شمېر نور دوستان شامل وو.

الوتکه او مرکې

(اوه) بجې وې چې الوتکې ته پورته شو، افغان جټ الوتکه، خورا نوې او پاکه سوتره الوتکه وه، وړه، د دېرش پنځه دېرشو تنو سورلیو د ځایونې وس یې درلود. د ژوندون خبریال (سراج الدین پټان) او کمره مین (فهیم) چې له پیله یې د یوه تصویري راپورتاژ د جوړونې هوډ کړی و، له خپلې اعیارې کمرې سره د الوتکې په دهلیز کې برچېك ولاړ وو. مایك او کمره دواړه مرکې ته چمتو وو. لومړی یې د اطلاعاتو او کلتور

وزارت مرستیال(غلام نبي فراهي صیب) سره مرکه وکړه، بیا ما (یون سره، بیا رفیع صیب، لېوال صیب، ډاکتر ځلاند او ولسمل صیب سره مرکې وشوې. دا به په الوتکه کې د خپل ډول تر ټولو زیاتې مرکې وي، چې یوه ژورنالیست په الوتکه کې ترسره کړې. (اوه نیمې) بجې الوتکه له ځغاستلیکې څخه پورته او د هلمند پر لوري رهي شوه، خو مرکو لا هم په الوتکه کې دوام درلود. پنځه لس کم نهه بجې د هلمند په بُست هوايي ډګر کې کښته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې هوایي ډګر لیکه د (۵) ملیونه ډالرو په لګښت نوې جوړه

شوې، (۱۸۰۰) متره اوږدوالی لري چې له اصلي او نړیوال معیاره یو کیلو متر کمه ده. خو بیا هم د افغانستان په شان د یو هېواد لپاره او هغه هم په ولایتي کچه غنیمت ګڼل کېږي.

غنیمت په دې مانا چې تر دې دمخه خو دا هم نه وه، ښه حالت به

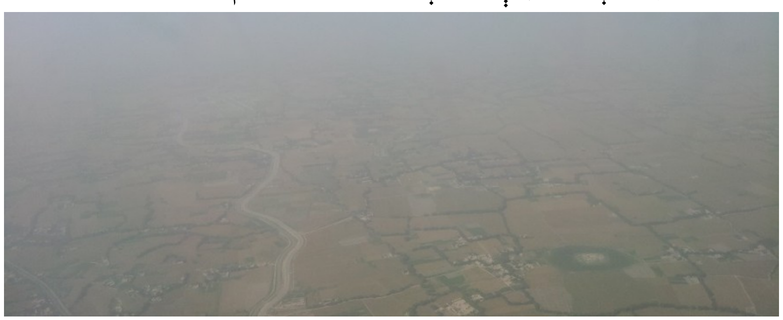

هغه وي چې دا لیکه خپل معیار ته ورسي او د هوایي ډګر نور تاسیسات هم بشپړ شي. په هوا کې زموږ سفر لنډ او مسترح و.

هرکلی

کله چې له الوتکې کوز شو، نو د هلمند د والي (حاجي محمد نعیم) په ګډون، د هلمند ګڼ شمېر دولتي چارواکو او هلمند فرهنګیانو له کابل څخه ورغلي هیئت ته تود هرکلی ووایه. یوې سیمې ته ورتګ او هلته د خلکو د عمومي چلند لومړنی تصویر همدا د هرکلي شېبې وي. که چېرې دا لومړنۍ شېبې، ښکلې، منظمې، سمې او له صمیمیته

ډکې وي، نو سړی اټکل کولای شي چې د سفر زیاته برخه به خوږه تېره شي، خو که لومړی تاثر منفي و، نو بیا چې وروسته څومره خدمات او تشریفات وړاندې کېږي، د لومړنۍ لیدنې ذهني اغېز پرې خپل رنګ خوروي. هلمند کې موږ ته لومړنی هرکلی خورا صمیمي و. لوکس ګاډي ولاړوو، ټول لوړ پوړي چارواکي اوفرهنګیان د هئیت د هرکلي لپاره چمتو وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُست مېلمستون

په هوايي ډګر کې تر هرکلي وروسته، هر څوك له يو مسول او لاربنود کس سره په ګاډي کې کېناستل. تر اوو اتو دقيقو مزله وروسته بُست مېلمستون ته ورسېدو. بُست مېلمستون که څه هم ډېر لوکس نه دی، خو د تاريخي قدامت له مخې يې ارزښت ډېر زيات دی. نورو هېوادونو ته چې هم کله څوك په يو رسمي سفر ځي، که کوربه هېوادونه غواړي، خپل مېلمه ډېر ونازوي نو تاريخي هوټلونو ته يې بيايي او دوديزه غذا ورکوي.

بُست هوټل يا مېلمستون چې د اعليحضرت محمدظاهرشاه د واکمنۍ پر مهال د هلمند د سيند پر غاړه ودان شوی او د هلمند د سيند څپې يې د دېوالونو تر څنډو رسي، خورا ښه منظره لري. زموږ کوربنو ويل، اعليحضرت چې به کله هلمند ته راته، نو په همدې هوټل کې به اوسېده، دلته يې خپله مخصوصه خونه هم درلودله. ددې هوټل دېوالونه خورا لوی او سورور وو، اصلي جوړښت يې له خامو خښتو رغېدلی، خو وروسته يې د پخو خښتو پوښ هم ورکړی دی. ددې

دېوالونو ځانګړتيا داده چې په اوړي کې د خونود داخلي هوا يخه او په ژمي کې ګرمه ساتي يانې دا چې دا دېوالونه د ځينو انسانانو په شان د

بېرونۍ هوا او فضا ډېر تابع نه دي، د مقاومت ظرفيت يې لوړ دی او په عادي باد و هوا ډېر ژر نه ګرمېږي او يا په اصطلاح نه احساساتي کېږي. د اوړي په موسم کې دې خونو ته داخلېدل له خوب سره د ملګرتيا مانا لري. موږ چې هم دلته راورسېدو، نو هر چا ته خپله خونه معلومه شوه. د ژوندون ملګري چې زما په ګډون (پنځه تنه) وو. په يوه خونه کې مو خپله ځان سره جوړ کړ. څلور چپرکټه په کې پراته وو. ما (يون)، پټان، فهيم او نجيم ته چپرکټونه ورسپېدل، استقلال وويل، زه پر ځمکه څملم. تر لږ ځنډ وروسته پر ما د خوب يوه لنډه څپه راپرېوته، نيم ساعت شکر خوب به مې کړی و، تر خوب وروسته. تشناب ته لاړم پر ځان مې اوبه تېرې کړې، د انجويي اندېوالانو په اصطلاح (ريفرش) شولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیمینار پیل

له بُست مېلمستون څخه بیا په ولایت کې د سیمینار تر تالاره پورې د موټر ایله دوه درې دقیقې لاره ده، د ولایت مقام ته مخامخ(د استاد بېنوا) تالار ته لاړو، سیمینار په همدې تالار کې جوړ شوی و. له دې تالار څخه د ولایت د مشرتابه د جرګو لپاره هم کار اخیستل کېږي، نو ځکه خو غږیزسیستم په کې تیار جوړ و. د هر چا مخې ته یو مایک

ایښی و. شل کم یوولس بجې سیمینار په رسمي ډول پیل شو. د معمول په څېر لومړی د قران کریم د څو مبارکو ایتونو تلاوت وشو او بیا ملي سرود وغږول شو. وروسته والي (الحاج محمد نعیم) د هلمند پېژندنې یو ورځني سیمینار ګډونوالو ته هرکلی ووایه، ددې سیمینار د جوړېدو، ارزښت، ماهیت، د هلمند او هلمندیانو د وروستیو پرمختګونو، امنیت او نورو مسایلو په باب یې لیکلې خبرې وکړې او د سیمینار ګډونوالو ته یې د بري او په هلمند کې د پاتې کېدو پرمهال د ښه ژوند هیله وکړه.

هلمند پېژندنه (لومړۍ برخه):

د والي (حاجي محمد نعیم) تر خبرو وروسته د سیمینار لومړۍ برخه پیل شوه. دا برخه ډېره لنډه وه، یوازې ویناوې په کې وې، چا

کومه لیکلې لیکنه په کې ونه لوستله، استاد رفیع، استاد محمد اصف صمیم، محمد حسن ولسمل صیب او ما (یون) په کې د سیمینار د ارزښت، د جوړېدو اړتیا او د پرېکړو پر عملي تطبیق ټینګار وکړ. د ځینو دوستانو خبرې په دې لومړنې بحث کې هم د سیمینار تر اصلي

محوره ووتلې، خو بیا هم په مجموعي ډول خبرې اترې د سیمینار پر ارزښت راڅرخېدلې. تر دې نږدې یوساعته خبرو وروسته د سیمینار مشرتابه هئیت وټاکل شو. د سیمینار مشرتابه لپاره (استاد حبیب الله رفیع) مشر، (استاد محمد اصف صمیم) د مرستیال او (علیشاه مظلومیار) د منشي په توګه غوره شول، کله چې د سیمینار د مشرتابه هئیت خپلو مشخصو څوکیو ته لاړ، نو رئیس؛ استاد حبیب الله رفیع وویل:((څرنګه چې د جمعې مبارکه ورځ ده، د ډوډۍ او بیا د لمانځه وخت دی، نو موږ د سیمینار لومړنۍ برخه همدلته ختموو، د سیمینار دویمه برخه چې اساسي برخه ده او په هغې کې به ټول دوستان خپلې لیکنې اوروي، هغه به دغرمې تر ډوډۍ او د ماسپښین تر لمانځه وروسته پر (٢) بجو پیلوو))، دا پرېکړه یې په غوڅ ډول اعلان کړه، ما پرې غږ کړ، همدغسې قاطع رییس په کار دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمې ډوډۍ او لمونځ: د (ښنوا) تالار تر څنګ بل وړوکی هال و، ډوډۍ يې همدلته راوړه، ډوډۍ د هلمند ښاروالۍ له خوا تياره

شوې وه، تر ډوډۍ دمخه مو هم له يو شمېر هلمندي ځوانانو او فرهنګيانو سره وکتل، په هلمند کې مو د تېرې تېرې شوې تراژيدۍ، اوسنۍ غميزې او راتلونکي حالت په باب د نظر تبادله وکړه، د هلمند پر استحقاق مو خبرې وکړې، په تېرو دېرشو کلونو کې د هلمند او

هلمنديانو پر محروميت مو بحث وکړ، تر ډوډۍ وروسته نږدې يو ساعت وخت و، موږ بېرته مېلمستون ته لاړو، هلته بيا پر ما د خوب يوه ځپه راغله، کله چې مې دمه راسته شوه، نو ګړۍ يوه نيمه بجه وه، تشناب کې مې يو ځل بيا پر ځان اوبه تېرې کړې، دوه رکعته مسافرانه

لمونځ مې وکړ، نو چې ټول ملګري راټول شول، دوه بجې او پنځه ويشت دقيقې شوې، د سيمينار ځای ته چې لاړو، نو پوره دوه نيمې بجې وې.

د سيمينار علمي يا دويمه برخه: موږ چې کله دوه نيمې بجې سيمينار ته ورسېدو، نو سيمينار پيل شوی و، کله چې به (درې

تنو) خپلې ليکنې ولوستې، نو بيا لس دقيقې وخت ورکول کېده، چې ازاد بحث وشي او که چا سره پوښتنې وې، هغه مطرح کړي. په سيمينار کې ښه ازاد بحث وشو، ټولې (١٣) ليکنې ولوستل شوې. يوازې (توپان وزيري) او (محمد يار يار) د ليکنو پر ځای خبرې وکړې،

چې اکثره يې پر سياسي موضوعاتو راڅرخېدې، نورو اکثرو ليکوالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پوهانو د تاکل شوي موضوع په باب خپلې ليکنې، چې مخکې تر مخکې يې ترتيب کړې وې، ولوستلې. ځينو ليکوالانو ته چې ليکنې يې خورا مهمې وې، خو د وخت د کمښت له امله يې ليکنو ته نوبت ونه رسېد. لوستې او نالوستې ليکنې په دې ډول دي:

د ليکنې نوم	ليکوال
۱ : د هلمند سيند تاريخي، ولسي او مېکانيزه بندونه	استاد غلام سرور غفاري
۲ : د هلمند سيند ونډه په تمدن کې	استاد شاه محمود حسرت
۳ : هلمند ته داسلام راتګ	محمد اسماعيل شريعت يار
۴ : هلمند په صورة الارض او مسالك او ممالك کې	مولوي عبدالحميد هلمندی
۵ : ساکان او سيستان	عبدالغفور ليوال
۶ : دهلمند زړه راښکون	محمدنبي صلاحي
۷ : ديو حقدار ليکوال ياد	محمد زرين انځور
۸ : د بُست داستاني ادب	استاد فدامحمدنظري
۹ : د هلمند خاطره	ډاکترفيض محمد ځلاند
۱۰ : هلمند سيند اوځمکو ته ګواښ	استاد عبدالستار ستوری
۱۱ : هلمند تر تاريخ وړاندې	شريف الله دوست سرواني
۱۲ : د بُست شاه زوی	استاد حبيب الله رفيع
۱۳ : هلمند رسنۍ او دبيان ازادي	عزيزاحمد شفيع
۱۴ : هلمند کي ديورانيمو زېرمې	انجينر توريالی رحماني
۱۵ : د هلمند اقتصادي جغرافيه	استاد عصمت الله نصرت
۱۶ : دهلمندښوونيز بهير	بهاوالدين
۱۷ : د هلمند سيند اوبه دچا په ګټه دي؟	توريالی سيستانی
۱۸ : د هلمند لرغوني سيمي او کلاګاني	فريد احمد فرهنګ
۱۹ : هلمند او کاکړۍ غاړې	عزيزاحمد تسل
۲۰ : دهلمند لويه ادې	محمدشفيق ژمن
۲۱ : هلمند په غزنوي دوره کي	بشيراحمد
۲۲ : هلمند په غوري دوره کي	محمدياسين کريمي(غوري)
۲۳ : هلمند دپوهني په ډګر کي	لالاخان خروټی
۲۴ : هلمندي رسنۍ	زين الله ستانکزی
۲۵ : هلمند کي دپام وړ عنا صر	حميدالله هيواد
۲۶ : هلمندی ګړدود	غلام نبي شاکر
۲۷ : دکجکي بند تاريخي شاليد	فضل باري فياض

(c) ketabton.com: The Digital Library

٢٨ : ښېنوا پېژندنه　　　　استاد حکمت الله ویاړ

٢٩ : هلمند دلرغوني ادب په غېږ کې

٣٠ : په منځنۍ ادبي دوره کې دهلمند نومیالي　حمیدالله حمیدي

٣١ : د هلمند په ١٣ کلنه جګړه کې

د ماشومانو رواني حالت　　　　پوهیالی عبدالمناف فردین

٣٢ : هلمند په بریتانیا کې(هلته د هغو سرتېرو لپاره چي هلمند ته دجګړې لپاره راغي هلمند ته ورته سیمه جوړه شوې چې سرتېري له وړاندې لاله دا ډول سیمې سره بلدتیا ولري.)

٣٣ : د هلمندی مېرمنو دژوند رښتیني انځور　　نیلا پرهر

٣٤ : سویل لوېدیځ ولایت هلمند ته یوه لنډه کتنه　　　هلمندی

٣٥ : هلمند دمحمدزیو په دوره کې　　سردارمحمد همدرد

٣٦: د سند – هلمند تمدن زموږ دتاریخ پیلامه　ژباړن: احسان الله اریتزی

٣٧: د هلمند په غېږ کې د لرغوني ادب دوره　　خیر محمد همت

٣٨: د هلمند پښتني دودونه　　　　بصیر الحق عادل

ټولې لیکنې تر نږدې (٤٧)لیکنو پوري رسېږي.

په یادو لیکنو کې اکثره لیکنې پر اصلي موضوع څرخېدې، ځینې فرعي او څنګزني موضوعات هم په کې وو، خو په خپله د هلمندوالو لیکوالو لیکنې د خورا دقت، ستاینې او پاملرنې وړ وې. د هلمند

ځوان نسل فرهنګیانو په دې سیمینار کې دا ثابته کړه چې دوی په زغرده د مسایلو، ستونزو، ماضي او حال د سپړلو او راتلونکو احتمالاتو د ارزونې وس لري. د سیمینار لیکنې دومره په زړه پورې وې

چې سړی یې بلې خوا ته نه پرېښوده، زړه یې هیله کوله چې ټوله لیکنه باید ولوستل شي.

په سیمینارونو کې چې معمولاً اوږدې لیکنې لوستل کېږي، پر ځینو ګډونوالو د خوب د غلبې راتګ حتمي او معمولي خبره ده، دلته هم پر یوه نیم د خوب یوه څپه راتلله، خو اکثرو ګډونوالو په پوره خوند، دقت او لذت د سیمینار لیکنې واورېدلې. دا د هلمند د هر اړخیزې څېړنې، ارزونې، پلټنې، تېر، حال او راتلونکي په باب خورا ګټور سیمینار و، سیمینار مازیګر ناوخته (شپږ) بجې پایته ورسېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هلمند توت

کله چې سیمینار ختم شو، نو د ملي امنیت رییس ښاغلي (نعیم مومن) چې ددې سیمینار په امنیت ساتنه کې یې مهم رول درلود، مېلمانه د ملي امنیت ریاست ودانۍ ته دعوت کړل. هلته یې د توتو مېلمستیا جوړه کړې وه، توت او شړومبې دواړه تیار وو، نږدې

(شپېتو، اویا) تنو ته یې تیاری نیولی و، خورا خوندور توتان وو. دا چې شړومبې مو پرې له پاسه وخښنه دا نو بیا بل کیفیت و، ماته یې د لغمان (۳۰-۳۵) کاله وړاندې خاطرې رایادې کړې. کله چې وړوکی وم، نو زموږ کور ته ورڅېرمه د الینګار بهانده سیند بهېده، هلته د سیند غاړې ته د توتو ګڼې ونې وې، توتان به مو وشنډل، د سیند غاړې ته به مو یخ کړل، وبه مو خوړل او کله چې به ورسره شړومبې مل شو، نو هغه به بیا بل خوند و، تر شړومبې وروسته د سیند پر غاړه ترشنه سیوري لاندې او بیا د شنې کبلې له پاسه به مو څادر هوار کړ او بیا به نو د خوب ښاپېرۍ پر سترګو د خوب څادر راخور کړ. د ماشومتوب هغه خوند او د ژوند اوسنۍ ستړتیاوې او غمونه که سره پرتله کړو، نو لکه خوب چې له وینښې سره پرتله کوې. توتان مو وخوړل، ښه خوند یې وکړ او د زړه له کومې مو کوربنو ته دعاګانې وکړې.

د بُست راډیو کتنه

د ملي امنیت ریاست کې د شړومبو تر مېلې وروسته له استاد (عبدالستار ستوري) او د بُست راډیو خبریال(احمد شاه پاڅون) سره د بُست راډیو پر لوري وخوځېدو، تر (۱۵) دقیقو مزله وروسته هلته ورسېدو. بُست راډیو د لښکرګاه ښار د (لومړۍ) ناحیې په یوه دوه

پوړیزه ودانۍ کې فعالیت کوي. هلته مو د بُست راډیو مسؤل او د راډیو له نورو کارکوونکو سره چې دا مهال لاهم په راډیو کې وو، وکتل. د بُست راډیو له مسؤل ښاغلي (عبدالسلام ذاهد) څخه مو د راډیو په باب هر اړخیز معلومات ترلاسه کړل. بُست راډیو په مجموعي ډول (۳۰) کارکوونکي او، (۱۸) ساعته نشرات لري او په هلمند کې د راډیو ګانو په جمله کې هغه راډیو ده چې خورا ډېر اورېدونکي لري. له (عبدالسلام ذاهد) سره مو د بُست راډیو، نورو راډیوګانو او په ټولیز ډول په هلمند کې د ټول نشراتي بهیر په باب هر اړخیزې خبرې اترې وکړې. پټان صیب د راډیو د مشر (ذاهد) ترڅنګ، د راډیو له نورو کارکوونکو،له افتخاري همکار (عبدالستار ستوري) او نورو سره هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخیـزه ټلوېزیـوني مرکـې وکـړې، د بُسـت راډیـو خبریالـ (احمـد شـاه پاڅون) له ما څخه هم هیله وکړه چې یوه راډیـویي مرکه ورسره وکړم، هغه سره ستډیو ته لاړم، نږدې (۲۵) دقیقې مرکه مو وکړه چې اکثـره پـر فرهنګي مسایلو را څرخېدله.

د بُسـت راډیـو کـارکوونکو زمـوږ ډېـر زیـات عـزت وکـړ، ډول ډول جوسونه یې راوړل، چای یې راوړ، له محبت او اخلاصه ډك مجلس مـو ورسـره وکـړ او د فرهنګـي کـارونو د سرته رسـوني لپـاره مـو د ګـډې

ملګرتیـا ژمنـه وکـړه. لـه هغـوی څخـه تر خدای پامانۍ وروسته، نږدې یوولس بجې وې، چې بُست هوټل ته ورسېدو، د ډوډۍ وخت نـه و، خـو کوربنو موږ ته یو څه تیار کړل، تـر هغـه وروسـته خونې تـه لاړم، هلتـه د ملي تحریك دوه ملګري (محمد اشرف) او (قاري بختیـار) د مخه مـوږ ته منتظر وو. تر لږې دمې وروسته قاري بختیار راته یو ښکلی شعر پـه ترنم کې واوروه. د تحریك او نورو کارونو په بـاب مـو لـه (محمـد اشـرف پروانـه) او (سـردارمحمد همـدرد) ورور سـره تفصـیلي خبـرې وکـړې. تـر (۱۲) بجو پورې مو هغوی سره مجلس وکـړ، بیا هغوی د کـور او مـوږ د خوب پر لوري لاړو.

اراکوزیا پوهنتون

د جوزا پر لومړۍ نېټه د شنبې سهار کله چې مو په بُست مېلمستون کې چای وڅښـه، نو د والي صیب یو سکرتر راته وویل : ((تاسو، فراهي صیب او انځور صیب یـو ځـای تـه سفر لـرئ))، مـا وویـل: مـا خـو ډېرو دوستانو سره وعده ایښې، کـه زه پاتې شم ښه به وي، کـه والي صیب لـه رسـمي انـډیوالانو سره لاړ شي، ښـه بـه شي، کـه ماتـه اجازه راکـړئ، خوشاله به شم، هغه وویـل، نـه! والي صیب ډېـر ټینګار کـړی، ستاسـو تګ حتمي دی، (لـس پنځـه لـس) دقیقـې وروسته بیـا راغی،مـا تـه یـې

وویـل: ځان تیار کړه، ما بیا وویل: که زه لاړ نـه شم ښـه بـه وي، دلتـه بـه دوستان وګورم، هغه بیا خپله خبره تکرار کـړه، ویـې ویـل: ((ژر ځـو، تـر لس یوولسو بجو بېرته راځو.)) ما له نورو خلکو سره پـر وعـدې سربېره (بشـر مـل صـیب) سـره هـم وعـده کـړې وه، بشـرمل د دویـم ټـولګي زده کوونکی، د هلمند ادبي بهیر غړی، ښه شاعر دی او په ډېر کم عمر کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پخو سړیو کارونه کوي، هغه نن په سباوون ټلویزیون کې د کوچنیانو لپاره ټولنه پرانیستله، هغه سره مې ژمنه وه، خو د والي صیب د سکرتر او وروسته بیا د فراهي صیب په ټینګار د والي صیب له کاروان سره ملګری شوم. د هلمند د خلکو استازې نسیمه نیازۍ خور هم دا مهال په بُست هوټل کې له موږ سره یو ځای شوه. د امنیت رییس ښاغلی (نعیم مومن)، یو تن ډریور، زه (یون) او (نسیمه نیازۍ) خور د امنیت رییس په مرمۍ ضد ډاټسن ګاډي کې کېناستو، لومړی د ارکوزیا پوهنتون ته لاړو، په ارکوزیا پوهنتون کې د طب پوهنځي پرانیسته وه، دا پوهنتون چې (درې کاله) د مخه پر (۱۳۹۰) کال جوړ شوی، ټول (۸۱۰ شاوخوا) محصلین او (۵۱) استادان لري، د پوهنتون ریس ښاغلی (قدرت الله یعقوبي) دی، پوهنتون په ښه معیار فعالیت

کوي، د هلمند خلك او محصلین ورځخه خوشاله بریښېدل. د غونډې پیل د قران کریم د څو مبارکو ایتونو په تلاوت وشو، بیا ملي سرود وغږول شو، د پوهنتون رییس، لنډه وینا وکړه، بیا والي صیب د

ارکوزیا پوهنتون او په هغه کې د طب پوهنځي د پرانیستې په باب لنډې خبرې وکړې او دا یې د هلمند په تحصیلي ډګر کې یوه نوې

زیاتونه وبلله. په غونډه کې له کابل څخه پر راغلو مېلمنو ستاینلیکونه هم ووېشل شول.

بیا مو په ګډه د طب پوهنځي د پرانیستې پټۍ پرې کړه او ټولو په ګډه خوږه (شېریني) وخوړله، هغه کسان چې له والي صیب سره په سفر کې ملګري وو، هغوی راووتل او نورو خپلې غونډې ته دوام ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناد علي پر لوري

کله چې مو د ارکوزيا پوهنتون د طب پوهنځي پرانيسته وکړه، نو د (ناد علي) ولسوالۍ پر لوري مو حرکت وکړ. د امنيت رييس په مخکې سيټ، زه او نسيمه نيازۍ خور په شاته سيټ کې ناست وو، دا نو په ټول عمر کې دې ولايت او دې ولسوالۍ ته زما لومړی سفر و. سهار لس بجې به وې چې د ښار له څنډو پر هغه پله پورې وتو چې لښکرګاه ښار له ناد علي (ناوې ، مارجې او ګرشك) ولسواليو سره وصلوي. سړکونه د خدای (ج) په فضل ټول پاخه شوي وو، ولسوالۍ ته

غځېدلې لاره هم په ښه او اساسي ډول رغېدلې وه.

د پاخه سړك تر څنګ کيندل شوي نهر د يوه عصري تمدن مظاهره کوله. د امنيت رييس دوه کاله مخکې پر لښکر ګاه ښار د طالبانو د بريد يادونه وکړه. هغه وويل: ((هغه مهال د هلمند سيند د وچکالۍ له امله تقريباً وچ شوی و؛ ډېرې کمې اوبه په کې وې، د سيند دې غاړې ته په سوونو طالبانو پر لښکرګاه ښار د بريد نيت درلود ، ان ويل کېږي چې انګرېزان هم ورسره همغاړي وو، پر ښار سخته جګړه ونښته، خو موږ او د ښار مدافعانو د انګرېزانو او نورو بهرنيانو له مرستې پرته

طالبان پر شا وتمبول، د طالبانو په سلګونو مړي دلته او هلته پر ځای

پاتې شول، کله چې انګرېزان زموږ له دفاع خبر شول، نو هغوی هم ځانونه راورسول، ډزې يې پيل کړې، دا نو بيا هغه مهال و چې طالب په سيمه کې هېڅ موجود نه و، لښکر ګاه او په مجموع کې هلمند سخت جنګونه زغملي دي، اوس د خدای فضل دی، موږ ګڼو ولسواليو ته د ځمکې له لارې سفرونه کولای شو. امنيت به نور هم ښه وای، که مرکزي حکومت هلمند ته پاملرنه کړې وای.))

نږدې (پنځلس کېلومتره) مزل به مو کړی و، هوارو، پراخو او ښېرازو ځمکو چې په ونو او شينليو پوښلې وې عجيبه منظره جوړوله، سړې چې نور وچکالۍ ځپلی او شاړو نيولی افغانستان ليدلی وي، نو د هلمند دا ولسوالۍ ورته داسې ښکاري چې د ختيځې اروپا کومه سيمه ګوري، نيمه ميکانيزه زراعت يې هغه چاته خورا خوند ورکوي چې له شينليو او کرنيزه مسايلو سره لېوالتيا لري. تر شل پنځه ويشتو دقيقو مزله وروسته اصلي هدف ته ورسېدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناد علي او ښوونځي

والي صیب او د پوهنې کاري ټیم اصلاً موږ ناد علي ولسوالۍ کې د ښوونځیو د پرانیستې لپاره بللي وو، دلته د یو ښوونځي د ودانۍ ډبره ایښودل کېده، دا لېسه په (څلور لارې) سیمه کې موقعیت لري چې دوی یې ((چهار راهي)) بولي او لېسه هم د (عبدالحی) لېسې په نامه یادېده.

د قران کریم د څو مبارکو ایتونو تر تلاوت او د ملي سرود تر غږولو وروسته لومړی د ناد علي ولسوال ښاغلي (انجنیر محمد ابراهیم خبرې وکړې. دی یو ځوان ولسوال و او له ظاهري څېرې او چلنده خورا

با استعداده ښکارېده، لومړی یې مېلمنو ته هر کلی ووایه، د امنیت په باب یې خبرې وکړې، په ناد علي کې یې د زده کوونکو په باب وویل چې ټول (دولس زره) (۱۲۰۰۰) زده کوونکي لرو، له هغې جملې څخه دري زره (۳۰۰۰) تنه نجونې دي.

ورپسې د پوهنې رییس ښاغلي (عبدالمتین جعفر) خبرې وکړې، ده د خپلو خبرو په ترځ کې وویل: ((اوس موږ په ټول هلمند کې (۲۵۲) بابه ښوونځي لرو، (۵۳) ښوونځي مو بېرته پرانیستل او (۱۳۰) ښوونځي لا هم تړلي پاتې دي. په (۲۵۲) ښوونځیو کې (۶۰) بابه

ښوونځي ودانۍ لري. په ټول هلمند کې (۲۵۲) ښوونځي دي چې (۷۲) یې لېسې دي.

په(۱۳۹۲)کال کې مو (۴۴) پروژې لرلې چې زیاتې برخې مو بشپړې کړې. د (عبدالحی ښوونځي) ودانۍ چې په څلور جریبه او (۷) بسو ځمکه کې جوړېږي، هم د همدې پروژو له جملې څخه ده، دا ښوونځی (۱۲) درسي خونې او نور ملحقات لري.))

ورپسې د هلمند والي ښاغلي الحاج محمد نعیم وینا وکړه، هر

کلی یې ووایه،د امنیت، د کوکنارو د کښت کمښت او نورو مسایلو په باب یې تر خبرو وروسته وویل: ((ناد علي کې اوس د خدای په فضل بند مکتب نه شته، (۷) ښوونځي بند وو، هغه هم خلاص شول))! والي زیاته کړه: ((په ناد علي کې د نجونو لپاره شپږ ښوونځي فعال دي چې یوه یې لېسه ده.))

د والي صیب تر خبرو وروسته دعائیه وشوه او بیا ټول راغلي هیئت چې فراهي صیب، انځور صیب، نسیمه نیازۍ او نور په کې شامل وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو په ګډه د ښوونځي د ودانۍ ډبره کېښوده. کله چې ډبره کېښودل شوه، يو سپين ږيری چې ديني عالم هم و او غټه لونګۍ يې پر سر وه، ويلې: يې چېرې دی (يون) صيب، چېرې دی؟ زه ورته يو چا

معرفي کړم، ويل يې دغه دی، هغه ويل نه دا نه دی، ما ويل، چې يون صيب به غټ سړی وي غټ غټ بربتونه به يې وي، غبږ به ترې نه چاپېرېږي، بيا نو غاړه يې راکړه، د مورشيدې دې شه ټول کابل دې وخوځوه، زموږ د زړه زنګ دې لرې کړ، ياره چې همدلته راسره پاتې

شې نو خورا خوند به وکړي. ما ويل، مننه، بيا بل وخت. له خلکو سره تر خدای پامانۍ وروسته مو مو يو څو دقيقې مزل وکړ. ولسوالۍ ته ورڅېرمه د (قلعه هزاره) په نامه يو بل ښوونځی چې تيار جوړ شوی و، د هغه پټۍ پرېکولو ته ورغلو، دلته هم د معمول په څېر د قرانکريم د څو مبارکو ايتونو تلاوت وشو، بيا ملي سرود وغږول شو، بيا د پوهنې

رييس خبرې وکړې، والي صيب خبرې وکړې، نسيمې نيازۍ چې د

هلمند د خلکو استازې ده، لنډه وينا وکړه،ناست کسان چې ټول شمېر يې تر سلو تنو نه زياتېده، نجونې او هلکان په کې شامل وو، يو شمېر يې قومي مخور وو، ټول د همدې شاوخوا سيمې اوسېدونکي وو. نيازۍ خور دې خلکو ته په خطاب کې وويل: ((زه هم د همدې ولسوالۍ يم، ستاسو خور يم. تاسو ټول بايد زده کړې وکړئ.

خصوصاً خويندو ته مې خطاب دی. که ما زده کړې نه وای کړې، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې په پارلمان کې ستاسو نمايندګي نه شواى کولاى، نو ټول بايد تعليم ته مخه وکړو، له تعليم پرته مو د خلاصون هېڅ بله لاره نه شته، ترديې وروسته د ښوونځي پرانيسته وشوه. دا ښوونځى د (قلعه هزاره اناثيه) نومېده، يوازې د نجونو لپاره و ، ښه په بنسټيز ډول جوړ شوى و، څوکۍ او مېزونه يې ټول په ښه مستحکم ډول جوړ شوي وو، د

دېوال پر مخ تورې تختې او سپين تباشير سړي ته خپل ماشومتوب او د ښوونځي دوران رايادواه. کله چې مو ښوونځى پرانيست، نو د ښوونځي د مسولينو او معارف چارواکو له خوا په غونډه کې راغلو مېلمنو ته د ملي دود په توګه د عزت لونګۍ هم ور پر سر شوې. د دغه ښوونځي تر کتنې وروسته مو يوکرنيز مرکز هم وکوت چې هغه هم نوى جوړ شوى و، هلته د بېوزلو ښځو او کونډو لپاره يو کورس هم ترتيب شوى و، د هلمند د کرنې رياست له خوا بېوزلو مېرمنو او کونډو سره (دوه، دواوزې) مرسته هم کېدله. دا کار که څه هم هلته د ښځو او نورو خلکو له خوا تائيد شو، خو ويل يې چې د (اوزو) قيمت خورا لوړ دى، يوه اوزه په (دېرش زره) افغانۍ تمامه شوې وه. ددې مرکز تر ليدنې وروسته د لښکرګاه ښار پر لوري وخوځېدو. دولس نيمې بجې وې، چې لښکرګاه ته ورسېدو.

د ملي تحريك غونډه

کله چې له نادعلي ولسوالۍ څخه لښکرګاه ته راغلو او بيا بُست مېلمستون ته نو ښه ستړي وو، ژر مې پر ځان اوبه تېرې کړې، سردار محمد همدرد صيب او حاجي صيب محمد اشرف ته مې زنګ وواهه، هغوى وويل: د مدني ټولنو په دفتر کې د تحريك ملګري راټول شوي او ستاسو انتظار باسي. زه او پټان صيب سملاسي د مدني ټولنې پر لوري وخوځېدو، تر يو څو دقيقو مزله وروسته هلته ورسېدو. د مدني ټولنې په دفتر کې د ملي تحريك (۱۵ - ۲۰) تنه هغه ملګري سره راټول شوي وو، چې د لښکرګاه له ښار او نږدې سيمو څخه وو، د وخت د کمښت له امله مو په ولسواليو کې د تحريك نور غړو ته زحمت ور نه کړ. تر پېژندګلوۍ وروسته مو غونډه پيل کړه.

غونډه د ښاغلي (ملا عبدالرشيد) له خوا د قران کريم د څو

مبارکو ايتونو په تلاوت پيل شوه، بيا د ملي تحريك غړي ښاغلي (محمد اشرف) هر کلى ووايه او ددې غونډې د جوړېدو اړتيا يې په ډاګه کړه، بيا د مدني ټولنې مشر ښاغلي (سردار محمد همدرد) خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړې او په هلمند کې یې د ملي تحریک د څانګې د جوړېدو پر اړتیا ټینګار وکړ، دغه راز یې د مدني ټولنې په استازۍ د همکارۍ ژمنه وکړه، ورپسې ښاغلي ډاکټر (شمس الرحمن) په هلمند کې د تحریک د منظمو تشکیلاتو د جوړېدو غوښتنه وکړه او و یې ویل: په هلمند کې د ملي تحریک مینوال او لېوال خورا زیات دي، څومره چې ژر کېږي، باید د تحریک څانګې په هلمند کې فعالې شي، نورو ځوانانو هم په

ترتیب سره خبرې وکړې. د هېواد پر ځوان نسل یې پر پانګونې ټینګار وکړ. د تحریک غړو په یوه خوله د ډار او وېرې پر وړاندې د تحریک ملي مبارزه وستایله. د تحریک په غړو پسې ما خپلې خبرې وکړې، د تحریک پر تېرو فعالیتونو مې رڼا واچوله، د تحریک د اوسنیو فعالیتونو په باب مو بحث وکړ او راتلونکو احتمالي فعالیتونو او پلانونو ته مې ګوته ونیوله. د تحریک ټولو غړو په تېره موده کې د تحریک د غړو فعالیتونه وستایل او راتلونکي ته یې لاهیله منتیا ښکاره کړه. د غونډې په پای کې پرېکړه وشوه چې لومړی به په هلمند کې د تحریک د خپلو غړو په خوښه له خپله منځه یوه لارښوده جرګه یا شورا جوړه شي، دا شورا به ورو ورو د تحریک د څانګو د جوړېدو په اړه پرېکړه کوي، بیا به لومړی په لښکرګاه او وروسته به په ولسوالیو کې د تحریک څانګې جوړوي. غونډه په دعایې سره پایته ورسېده.

بُست پروډکشن

کله چې مې د تحریک له غړو سره غونډه پایته ورسېده، نو د تحریک یو غړي راته وویل چې دلته د (بُست پروډکشن) په نامه یو پروډکشن کار کوي، د هغه مشر او څو تنه ملګري یې راغلي، تاسو سره ګوري، ما ویل مهرباني وکړه، رایې وله، د خونې په یوه ګوټ کې کېناستو، (محمد اصف دلاور)، د بُست پردوډکشن موسس راته لومړی خپل پنځه تنه ملګري راوپېژندل، بیا یې د بسُت پروډکشن په باب معلومات راکړل، ویې ویل له تېرو درې څلورو کلونو راهیسې فعالیت کوو، مستند فلمونه جوړوو، فلمونه هم ژباړو او دوبله کوو یې هم.

محلي ټلوېزیونونه زموږ تولیدات نشروي، اوس تر (۲۵) زیات ممثلین لرو، لنډ کمیډي فلمونه هم جوړوو، ستیج ډرامې هم، د هر یوه بېلګه یې په کمپیوټر کې راښکاره کړه، ما دلاور صیب ډېر وهڅاوه، رښتیا هم ډېر زړور هلک دی، چې په یوه تنګ او اغزن چاپېریال کې یې د هنري کارونو لپاره لاره پرانیستې ده، دلاور وویل: پخوا ډېرې موسسې فعالې وې، موږ څخه یې د پروګرامونو د جوړېدو غوښتنه کوله، زموږ تولیدات یې هم اخیستل، خو په دې وروستیو وختونو کې ډېر شیان پر ټپه ولاړ دي. ما دلاور صیب ته وویل، ښه ده چې په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښو ودرېږو، ورو ورو پرمختګ تر یو ناڅاپي پرمختګه ښه دی، یو بل سره به ملګرتیا کوو، هیله ده چې د هلمند پر مارکیټ سربېره د هېواد نورو برخو ته هم خپل تولیدات ورو ورو رسوو.

د بُست پروډکشن پر کارونو خورا خوشاله شوو، خو وخت نه و چې

د هغو د عملي کارونو جریان مې له نږدې څخه کتلی وای، بل وخت ته مې ورسره ژمنه وکړه، له دوی مو خدای پاماني واخیسته.

تر هغه وروسته(امیري) هوټل ته لاړو، هلته د ولایتي شورا په نویو ټاکنو کې بریالي کاندید، ښاغلي (حاجي عبدالکریم اتل) موږ ته ډوډۍ تیاره کړې وه، هلته توپان وزیری صیب او نور ملګري هم وو، خورا خوندوره ډوډۍ وه، لوکس او پاک هوټل و، د هوټل کارګرانو د افغانستان له درې رنګه بیرغ څخه کمیسونه جوړ کړي وو، خورا ښه ښکارېدل. ډوډۍ خوندوره او هوټل خورا ښایسته وو.

بُست پوهنتون

په (امیري) هوټل کې تر ډوډۍ خوړلو وروسته د مېلمستون پر لوري وخوځېدو، هلته له رسېدو سره سم بیا هم موټر ولاړ وو، موږ ته یې وویل چې بُست پوهنتون کې غونډه ده، والي صیب او ټول مېلمانه هلته ځي، موټر کې کېناستو تر لس دقیقو مزله وروسته بُست پوهنتون ته ورسېدو. (۱۵) کم څلور بجې وې چې غونډه پیل شوه، د غونډې

لپاره خورا ښه ترتیبات نیول شوي وو. غونډه له معمول سره سم د قران کریم د څو مبارکو ایتونو په تلاوت سره پیل شوه. ورپسې ملي سرود وغږول شو. بیا د بُست پوهنتون عمومي رییس ښاغلي (احمد جان پوپل) خبرې وکړې، هغه وویل: بُست پوهنتون پر (۱۳۹۱ل) کال تاسیس شو، اوس د طب، انجنیري او کمپیوټر ساینس پوهنځي لري، (۶۰۰) محصلین همدا اوس په دې پوهنتون کې زده کړې کوي. ورپسې د بُست پوهنتون علمي مرستیال خبرې وکړې، بیا د هلمند والي (حاجي

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد نعیم) خپله وینا وکړه او په هلمند کې یې په تحصیلي ډګر کې وروستۍ بریاوې وستایلې، ده په لښکرګاه کې د درېیو خصوصي

پوهنتونو شتوالی په تحصیلي برخه کې غوره پرمختګ وباله، ورپسې استاد غلام نبي فراهي، استاد حبیب الله رفیع، د امنیت رییس (نعیم مومن) او بیا ما (یون) خبرې وکړې، د بُست پوهنتون پرمختګونه مو د

ستاینې او خوښې وړ وبلل. د غونډې په بهیر کې ددې پوهنتون علمي مجله (بُست پوهنتون) هم ووېشل شوه، خورا ښه علمي او خوږه مجله وه، د غونډې په پای کې له کابل څخه راغلو مېلمنو ته ستاینلیکونه هم ورکړل شول.

غونډه پر دعایې سره پایته ورسېده، بیا مو د بُست پوهنتون څلور پوړیزه ودانۍ، درسي او اداري خونې وکتلې، خورا عصري، پاکې

مجهزې او مکملې وې.د عصر اکثره غوښتنې په کې پوره شوې وې، د مرکز کابل تر خصوصي پوهنتونو یې سیستم، سویه او سلیقه لوړه ښکارېده، سرې ته یې ژر تر ژره د تدریس اشتها راوستله، له ښاغلي احمد جان پوپل څخه مې د هغه د سلیقې، سویې او پوهې له امله مننه وکړه، زه پر دې هم خبر وم چې ښاغلی پوپل د یوې درنې کورنۍ غړی دی، دا معلومات مې هم درلودل چې پلار یې ښاغلی (حاجي ادم خان

پوپلزی) دا شپږ کاله کېږي په بګرام کې د کورنیو او بهرنیانو له خوا د کوم تور په تور بندي دی، عجیبه خبره خو دلته دا ده چې ویل کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار يې د طالب او القاعدې په تور بندي دی، زوی يې په اقتصاد او حقوقو کې دوه ماستری لري او د سيمې په کچه يې يو ښکلی پوهنتون

جوړ کړی دی، پښتون خو وي همداسې چې د دومره ستر علمي مرکز جوړول يې هم له توره نه شي سپينولای.

د پوهنتون په ليدو خورا خوشاله شوم، فراهي صيب ته مې وويل چې يو ځل دوه خو به تدريس ته راځو، د پوهنتون ليدنې زموږ په ذهن کې يوه خوږه خاطره پرېښوده او جوړونکي ته مې د زړه له کومې دعا وکړه.

د لښکرگاه واټونه

د بُست پوهنتون تر ليدنې وروسته د امنيت ريس (نعيم مومن) موږ تر بُست مېلمستونه ورسولو. نسيمې خور وويل: سبا تاسې روان ياست، خو د لښکرگاه ښار مو ونه ليده، زه خپل موټر راغواړم چې ښار درباندې وگورم، دا مهال دلته د امنيت کورلا موټر ولاړ و، امنيتي مسؤل وويل، ستاسو د امنيت مسؤليت زموږ پر غاړه دی، تاسې چې

هر چېرته ځئ، موږ درسره يو، خپل موټر مه راغواړئ، همدې کرولا موټر توري ښيښې لرلې، په هغه موټر کې کېناستو، د هلمند د مرمرو فابريکې له څنگه تېر شو، د ښار واټونه خورا ښکلي او لوی وو، د ښار ټول سړکونه او فرعي سړکونه پاخه وو، نسيمې خور وويل، اول (زاړه) بازار ته ځو، هلته ډېر ښه ايسکريم خرڅېږي، هلته ځو، لومړی هلته ورغلو، نسيمې خور وويل، موږ چې واړه وو کله چې به له لېسې څخه رخصت شو، نو دې ايسکريم ته به ضرور راتلم، خورا خوندور ايسکريم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، هغه خوند چې زما په خوله کې دی، تر اوسه مې نه هېرېږي. ما ورته وویل، ګوره هسې مزه به ونه کړي، دې وویل وبه یې ګورې ډېر خوندور دی، ژر یې هلته ورسولو، ډرېور کښېنته شو، ((رووف شېریخ والا)) څخه یې ژر موټر ته ایس کریم راوړ، نسیمې خور وویل: څنګه دی؟ خوندور دی که نه؟ سره له دې چې ډېر خوندور نه و، متوسط و، خو ما ورته وویل: ډېر خوندور دی. ما ورته زیاته کړه دېته چې سړی وړوکی وای، پیسې هم ورسره نه وای او له مکتبه هم راتښتېدلای وای، نو بیا دې دا ایس کریم خوړلای وی، نو عجب خوند به یې کړی وای، ته یې چې خوندور ګڼې، دا د همغه ماشومتوب خوند او خاطره ده، ما وویل: یو سړی و، (اش) یې کله نه و خوړلای، یو چا ورته ډېر صفت کړی و، ورته یې ویلي وو: کله چې ښار ته لاړې، نو پلان هوټل ډېر ښه (اش) پخوي، حتمي به یې خورې، داسې خوندور دی چې خوند به دې په عمر کې له خولې څخه ونه ځي. کلیوال سړی چې ښار ته راغلی و، نو د هوټل شاګرد ته یې وویل (اش) راوړه، هغه ورته عاجل (اش) راوړ،

ده وخوړ، خو په خوند یې پوه نه شو، بیا یې نور شیان ورته راوړل، هغه یې هم وخوړل، څو شېبې وروسته یې بیا غږ وکړ، و هلکه! اش راوړه،

د شاګرد فکر نه شو، بیا یې په زوره غږ وکړ، و هلکه (اش) راوړه اش!، هغه ورته وویل اش خو مې راوړ! ده وویل رادې وړ؟ هغه وویل هو! ده وویل: څه شو؟ هغه وویل ودې خوړ، ده وویل ښه ومې خوړ، هغه وویل هو! نو ده وویل: ښه ومې خوړ، نو څومره مزه به یې کړې وي!؟

ما نسیمې خور ته وویل چې دې ایسکریم ته همغه د (اش) اشتهاه په کار ده، نسیمې خور هم سخت وخندل، ما نسیمې خور ته وویل، ایس کریم به هم خورو، خو ښار کې به هم ګرځو، خکه چې وخت ضایع نه شي، د ښار ډېری واټونه مو وکتل، نسیمې خور خپل نوي کور ته بوتلو، ښایسته کور یې جوړ کړی و، ما ورته وویل، وکیل چې کور، دېره او هوجره ونه لري، تر دې وروسته ډېره سخته ده چې یوازې په وچ وعظ او نصیحت سیاست وکړي او خپل پلانونه عملي کړي. د نسیمې

خور د کور تر کتنې وروسته بیا ښار کې د بېلابېلو واټونو پر لیدو مصروف شو، دا وخت مې نسیمې خور ته وویل: د (هلمندوال) صیب مرحوم کور راته پیدا کړه چې هلته لاړ شم، زامنو ته یې فاتحه وکړم، هلمندوال صیب د هلمند یو تکړه قومي مشر و، په بېړنۍ لویه جرګه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اساسي قانون په لويه جرګه کې د هلمند د خلکو استازی و، ډېر هېواد پال او ملي شخصيت و، زما ډېر دوست و، تر مړيني د مخه يې راته زنګ وواهه چې زه سخت مريض يم، هندوستان ته د درملنې لپاره ځم، دا دنيا فاني ده که زه لاړم، نو زامنو ته مې وصيت کړی چې (يون کاکا) مو کومه خبره کوله، هغه به ضرور منئ، نو ستا به امر وي او د ورېرونو به دې غاړه . د هلمندوال صيب خبرو، همغه وخت ډېر ولړزولم، دا په ټلېفون کې د هغه وروستۍ خبرې وې، ما بيا نه هلمندوال صيب وليد او نه مې ورته خبرې واورېدې، کله چې هلمند ته لاړم، نو اول مې د هلمندوال صيب د کور او زامنو پوښتنه وکړه، زموږ هلمندي ملګرو هلمندوال صيب ډېر ښه پېژنده، د هغه مشر زوی (عزت الله هلمندوال) يې هم پېژنده، پر لومړۍ شپه يې ورته ډېر زنګونه ووهل، خو رخ نه شو، موږ سره چې په موټر کې کوم امنيتي ملګری و، هغه وويل، ما د هلمندوال صيب کور ليدلی، هلته به ورشو، تر يو څو دقيقو مزله وروسته هلته ورسېدو، د هلمندوال صيب مشر زوی (عزت الله هلمندوال) په کور کې نه و، کشر زوی يې راووت، هوجرې ته ورسره ننوتو، دعا مو ورته وکړه او ژر راووتو.

دا وخت نسيمي خور وويل: زما ورونه (عزيز) او (حفيظ الله) ستا ډېر مينوال دي، هر وخت تاسو يادوي (عزيز) يوه (وارلس ټي وي شبکه) جوړه کړې ده، افغاني چينلونه ټول په کې دي، (ژوندون) هم په کې دی، هغه به هم وګورې، يوازې څو دقيقې به ورسره پاتې شو.

تر يو څو دقيقو مزله وروسته هلته (عزيز وارلس نېټورک) ته ورسېدو.د نسيمي خور ورونو هر يو (عزيز) او (حفيظ الله) موږ ته تود هر کلی وواېه او تودې غېږې يې راکړې، ډېر زيات خوشاله شول،

هغوی وويل، لکه خوب چې ګورو، دا زموږ يو ارمان وچې تا به ګورو او هغه هم په هلمند کې. حفيظ الله وويل، هلمند ته بايد د ډېر وخت

لپاره راشې، په دومره لنډ او تنګ وخت کې زموږ تنده نه ماتېږي، (حفيظ الله) د سيمه ييزو شوراګانو مشر دی، ډېر زيات اجتماعي روابط لري، هغه وويل، په سوونو سپين ږيري او مشران به درته دعوت کړم، ټول درته سخت احترام لري، خپله تګلاره به ورته بيان کړې، ما وويل، که ژوند و، بيا به راشم، د ډېر وخت لپاره، اوس خو لنډ تنګ رسمي سفر و. ښاغلی (عزيز) دا نېټورک داسې جوړ کړی چې لين نه غواړي، يو بکس دی هغه کې يې (۳۰-۴۰) چينلونه اعيار کړي دي،(څلور زره افغانۍ) قيمت لري، د هلمند ولسواليو ته خدمات وړاندې کوي، هر څوک کولای شي، ددې بکس په اخيستلو سره افغاني چينلونه په اسانۍ سره وګوري، دا مهال د نسيمي خور وراره (داود) او ښاغلی (نجيب) د افغان ټليکم مشر هم حاضر وو.له هغوی څخه مې مننه وکړه او کورودانی مې ورته وواېه، ډېر ټينګ ست يې راته وکړ، خو موږ ترې په وچ زور اجازه واخيسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت بابا پارک

د (عزيز وارلس نېټورك) تر کتنې وروسته د هلمند پر سیند پر تړل شوي پله پورې وتو، د (ملت بابا پارك) ته ورغلو، دا خورا ښایسته، ښکلی او شین پارك دی، ځوان پارك دی، نږدې (شل جریبه) مساحت به لري، ځینې ودانۍ، کانتین او د خولې ودانۍ هم لري. خو ودانۍ یې اوس اکثره ګرېدلې دي، رنګ یې هم اوښتی، د پارك په منځ کې یو ستېج دی، چې چت ته یې زینه هم پورته شوې. پارك ډېر ښایسته دی، خو عزت یې لکه څنګه چې پکار دی، هغسې نه کېږي،

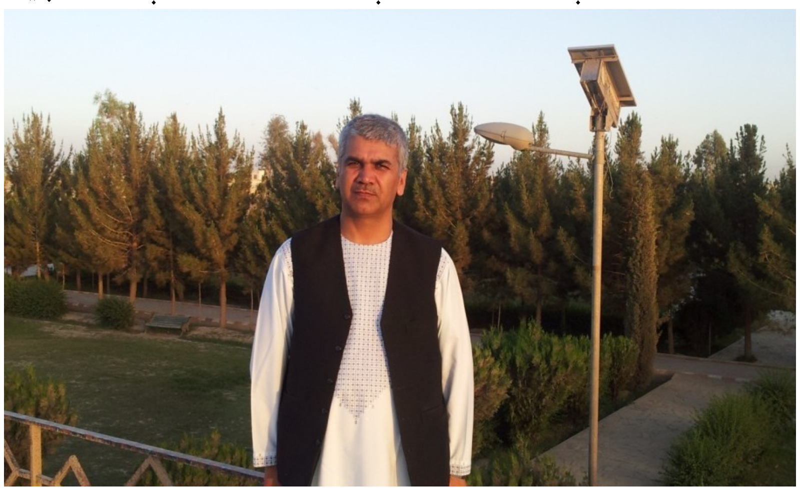

نسیمې خور وویل، دا پارك د (اسدالله وفا صیب) او (ګلاب منګل صیب) په وخت کې خورا ښایسته و، خو اوس دا دی ورځ په ورځ خرابېږي. څو دقیقې په پارك کې وګرځېدو، هم خوشاله شو او هم خفه، ګڼ شمېر ځوانان پارك ته راروان وو، لوبې او ساعتیرۍ یې کولې، د وتو پر وخت د دروازې ساتونکي، چې ټکټونه یې په لاس کې وو، په خورا مینه خلاصه غېږ راکړه: یون صاب مولا دې راوله! نسیمې خور وویل: ټول هلمندوال دې پېژني، معرفۍ ته دې اړتیا نه شته، هغه ته

مې وویل: خلك مفت راځي، که ټکټ ورکوي؟ هغه وویل، نه ټکټان ورکوو، اوس مو دا کار پیل کړی، چې په همدې پیسو دا ویجاړ ځایونه بېرته جوړ کړو او د پارك خدمت وکړو، دې وروستۍ خبرې بېرته لږ خوشاله کړم، هغه ټینګ هرکلی او ټینګ ست وکړ او موږ ټینګه خدای پاماني وکړه او بېرته د سیند دې غاړې ته پر پله راواوښتو، دلته هم هغه پارك ته ورغلو چې د هلمند د سیند پر غاړه جوړ شوی،

ډېر لوی نه دی، خو ګڼه ګوڼه په کې ډېره وي، دا د (میرویس نیکه پارك) نومېږي. مازیګر لمونځ نور په قضا کېدو، ژر مې هلته په جومات کې دوه رکعته مسافرانه لمونځ وکړ، څو شېبې نور هم هلته تم شو، هر ځوان چې به زموږ له څنګه تېرېده، یو ستړی مشې او د یادګاري عکس د اخیستلو غوښتنه به یې کوله، ماښام په نږدې کېدو و، بُست مېلمستون چې موږ په کې اوسېدو هغه هم دلته ډېر نږدې و، هلته ستانه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلمند سیند مشاعره

په مېلمستون کې تر یو څه دمې وروسته، بیا احوال راغی چې مشاعره تیاره ده، مشاعره له پلان سره سمه جوړه شوې وه، د (لښکرګاه ورزشي سټېډیم) د مېلمنو هر کلي ته انتظار ایسته،

سټېډیم په ولایتي کچه خورا ښکلی او شین دی، ټاکل شوې وه مشاعره تر ماښام لمانځه وروسته پیل شي، خو څرنګه چې زموږ په هېواد کې هېڅ کار پر وخت نه پیلېږي او نه ختمېږي، مشاعره هم تر ټاکلي وخته څه وروسته یانې څه کم نهه بجې پیل شوه، د مشاعرې تر

پیل د مخه مې ګڼو هلمندوالو او جګړه ځپلو معلولو هېوادوالو سره یادګاري عکسونه واخیستل.د مشاعرې سټېج ښکلی و، خو رڼا په کې سمه خوره نه وه، نو ځکه خو یې تصویر ډېر روښانه نه برېښېده،

لومړی د قران کریم څو مبارك ایتونه تلاوت شول، بیا ملي سرود

وغږول شو، بیا والي صیب شاعرانو، مېلمنو او هلمندوالو ته هر کلی ووایه او د هلمند سیند مشاعرې د تاریخ او څرنګوالي په باب یې رڼا واچوله، په مشاعره کې له کابل، ختیزو ولایتونو، کندهار او شاوخوا ولایتونو او کوزې پښتونخوا څخه ګڼو شاعرانو ګډون کړی و. د مشاعرې په پیل کې یو څه بې نظمي هم وه او شعرونه هم یو څه بې

خونده او اوږده وو، مشاعره یې د پیکه والي خواته بیوله، خو وروسته هم نظم ښه شو او هم شعرونه خواږه شول. دغه لاندې شاعرانو خپل شعرونه او نظمونه واورول: بریالی هلمند، سردار محمد همدرد، محمد اسمعیل شریعت یار، ملا محمد حنیفي، انجنیر محمد داود فرهنګ، سید محمد حیرت، عبدالهادي عمري، شریف الله دوست،

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد قیس هاشمي، علیشاه مظلومیار، جانان نجات مل، سردار محمد صدیقي، عطا محمد سیلا، زمری بستی، نظر محمدنیازی، حبیب الله رفیع، عبدالغفور لېوال، لال پاچا ازمون او ځینې نورو شاعرانو خپل شعرونه واورول.

په ټولیز ډول ښه مشاعره وه، شعرونه اکثره پر ملي وحدت، اسلامیت، هېواد پالنې، سولې او نورو مسایلو څرخېدل. یوولس بجې وې چې د یو تن مسؤل له خوا راته وویل شول چې بُست مېلمستون ته ځه، ډوډۍ تیاره ده او مشاعره هم نوره په ختمېدو وه، که څه هم ما

غوښتل تر پایه مشاعرې ته کېنم، خو ټینګار یې وکړ چې ډوډۍ وخورئ که مشاعره اوږده شوه، نو بېرته به راشئ، موږ چې کله مېلمستون ته ورسېدو، تر یو څو دقیقو وروسته احوال راغی چې مشاعره هم پایته ورسېده.

نړیوال (انټر نېشنل کمپلیکس) روغتون

د شپې تر ناوخته پورې ناست وو، یوه بجه له سردار محمد همدرد صیب سره د هغه د روغتون لیدو ته لاړو، همدرد صیب په یوه ځلور پوړیزه ودانۍ کې یو خصوصي روغتون جوړ کړی و، په دې روغتون کې ټول (۱۵) ډاکټران کار کوي او پر یوه وخت د (۲۵۰) ناروغانو د درملنې وس لري. د هلمند او شاوخوا سیمو ناروغان دلته راځي، فیس یې هم خورا ارزانه دی، د شپې مو له نوکریوالو ډاکټرانو سره هم وکتل. د روغتون د بېلا بېلو څانګو تر کتنې وروسته بېرته د مېلمستون پر لورې وخوځېدو، په لاره کې هم له دېخوا او هم له اخوا

پولیسو ودرولو؛ درېش یې وکړ، د شپې نوم یې وغوښت، خو چې همدرد صیب ورته وویل: مېلمانه دي، نو په ډېر عزت یې موږ ته اجازه راکړه. کله چې مېلمستون ته راورسېدو، نو ښه د مزې سترې وو، زما خو له سهار راهیسې په نس درد و، خو د غیرت په خاطر مې ځان ټینګ کړی و، د شپې ډېر ناراحته وم په ډېرې سختۍ مې خوب وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سفر وروستۍ ورځ

د یکشنبې سهار چې پاڅېدو، نو تر چای وروسته ټولو ملګرو د بېرته تګ تیاری نیوه، موږ هم غوښتل چې لاړ شو، خو څرنګه چې زموږ ټکټونه یو طرفه وو، نو په افغان جېټ الوتکه کې ځای نه و، همدرد صیب موږ ته په (کام ایر) کې ټکټونه واخیستل، د افغان جېټ الوتنه سهار پر (۸) او د کام ایر الوتنه ماسپښین پر درې بجې وه.

د والي صیب سکرتر ماته زنګ وواهه چې ستاسو ټکټ افغان جېټ کې هم شته، خو ما ورته وویل، چې زه خپل ټیم سره یو ځای ځم، څو شېبې وروسته مې همدرد صیب ته وویل چې پاتې ملګري به وګورو، هغه وویل، زه به نور میټنګونه تنظیم کړم، دا وخت (حاجي بشیر)، د هغه ورور (حاجي روح الله) او دوه تنه نور ملګري راغلل، هغو سره مې پر بېلابېلو فرهنګي مسایلو خبرې وکړې، حاجي بشیر زموږ انډیوال دی، دوبۍ، هلمند او کندهار کې د سوداګرۍ کاروبار لري، هلمند ته زموږ له راتګ څخه خبر شوی و، نو ځکه زموږ لیدو ته راغی، په هلمند کې یې د تحریك د دفتر پر جوړېدو ټینګار وکړ او هم یې په ولسوالیو کې د ځانګو د جوړونې غوښتنه وکړه. ښاغلي حاجي بشیر سره نورو ملګرو هم د تحریك د پراختیا غوښتنه کوله. حاجي صیب بشیر سره لا مجلس پایته نه و رسېدلی چې سباوون ټلوېزیون ته د تلو وخت راورسېد، له حاجي صیب بشیر څخه مو له ناچارۍ اجازه واخیسته او خدای پاماني مو ورسره وکړه.

سباوون راډیو ټلوېزیون

سهار لس بجې به وې چې، فرید احمد فرهنګ صیب ما پسې راغی، همدرد صیب د سباوون راډیو ټلوېزیون له مسؤل، ښاغلي (میرویس پاڅون) سره وعده ایښې وه. فرهنګ صیب، زه (یون) او زما یوه کمره مین او همدرد صیب د سباوون ټلوېزیون دفتر ته لاړو. په لاره کې فرهنګ صیب د هلمند بېلابېل واټونه راوپېژندل چې اکثره د

افغانستان د بېلابېلو ولایتونو په نومونو وو، ننګرهار، هرات، کندهار، لغمان، بلخ او نور واټونه، ما ورته وویل، دا د ملي وحدت او د هېواد د بېلابېلو ولایتونو له پېژندنې سره ډېره مرسته کوي، د ښار واټونه خورا پراخه وو. فرهنګ صیب ته مې وویل: یو انګرېز عالم وايي: که غواړې د یوه ښار د وګړو فکر معلوم کړې چې پراخ دی او که تنګ، نو د ښار واټونه، کوځې او سړکونه یې وګورئ، چې پراخ دي که تنګ؟ که پراخ وو فکرونه یې هم پراخ دي او که تنګ وو، نو د خلکو نظرونه یې هم تنګ دي، اوس چې د هلمند د لښکرګاه ښار واټونو ته سړی ګوري، د انګرېز پوه د خبرې په مصداق د خلکو نظرونه یې د پراخۍ څرګندونه کوي.

څو دقیقې وروسته هلته ورسېدو، د ټلوېزیون مشر (میرویس پاڅون صیب) او د سباوون ټلوېزیون، نورو کارکوونکو موږ ته تود هرکلی ووایه، پاڅون صیب د سباوون راډیو ټلوېزیون په اړه ټول معلومات

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي راډیو ټلویزیون

د سباوون ټلویزیون تر کتنې وروسته د ملي راډیو ټلویزیون پر لوري وخوځېدو، د ټلویزیون مشر او نور ملګري یې موږ ته منتظر وو. د ټلویزیون مشر موږ ته تود هر کلي ووایه، ښاغلي (حیات الله داوري) خورا تکړه ځوان او د خوستیو ورونو په اصطلاح خورا ښایسته (ژنی)

دی. د ټلویزیون پر بېلا بېلو دفترونو یې وګرځولو، د هلمند ټلویزیون خورا ښې ستېډیو ګانې درلودې، نوي وسایل په کې نصب وو. په ولایتي کچه بشپړ ټلویزیون ښکارېده، سلیقه یې هم د نورو حکومتي ادارو په انډول ښکلې وه، خو د ټلویزیون د مشر په وینا دولتي بروکراسي یې خلاص لاس ته نه پرېږدي؛ تر څو یې چې ضروري غوښتنې عملي کېږي، هغو خپل ارزښت له لاسه ورکړی وي. دی وایي موږ چې کوم شی غواړو، تر هغه چې له مرکزه یې منظوري راځي، ډېر وخت پرې تېر وي. د ټلویزیون مشر ښاغلي (حیات الله داوري) موږ د ټلویزیون پر احاطې هم وګرځولو، (نږدې شل جریبه) ځمکه لري. شنو ونو، د ټلویزیون انګړ ته خورا ښکلا ورکړې وه. له ننګرهار پرته فکر نه کوم چې بل هېڅ کوم ولایت دې د ټلویزیون دومره شنه ساحه ولري. ښاغلي (حیات الله داوري) د راډیو ټلویزیون په باب پوره معلومات

راکړل، پاڅون صیب له (۱۳۸۷ل) کال راهیسې د یاد ټلویزیون د جوړونې لپاره هلې ځلې کولې خو راډیو یې لا تر دې د مخه جوړه کړې وه، تر څو کلن زیار وروسته یې هلو ځلو رنګ راوړ او ټلویزیون هم جوړ شو، اوس د هلمند د لوی ولایت په کچه دا خورا ښه رسنیز مرکز دی. په دې راډیو ټلویزیون کې اوس تر (۳۰) زیات ځوانان پر رسنیز فعالیت بوخت دي. ټلویزیون دوه ستېډیوګانې لرلې چې په ښه ډول جوړې شوې دي. پاڅون صیب وویل، : اوس یې راډیو ټلویزیون

ته خپله ځمکه اخیستې او اینده کې به ښکلې ستېډیوګانې په کې جوړې کړي. د ټلویزیون او راډیو د ستېډیوګانو تر کتنې وروسته د یاد ټلویزیون یو خبریال (صفت الله زاهدي) زه یوې مرکې ته وبللم ، د مرکې محور یې اکثره پر سیاسي او انتخاباتي مسایلو راڅرخېده، همغه پوښتنې یې راڅخه وکړې چې اړتیا یې وه. کشش په کې و او د ورځې مسایلو، اندېښنو او ابهاماتو ته د رڼاوي ضرورت په کې و، سباوون ټلویزیون کې تر یو ساعت زیات پاتې شو. د دې ټلویزیون او راډیو په لیدو مې هیلو نورې هم په زړه کې غزونې وکړې. د پاڅون صیب له ډېر ټینګ ست سره مو ترې رخصت واخیست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړل، ژوندون ټلوېزیون سره یې لنډه مرکه هم وکړه. په پای

کې مو یو بل سره ژمنه وکړه چې هر څه مو له وسه کېږي یو بل سره به مرسته کوو. له هغه ځایه مو غوښتل چې (بُست کلا) هم وګورو، خو د وخت د کمښت له کبله مو ونه شو کولای، صحت مې هم ښه نه و، سره له دې چې همدرد صیب راته دارو رالېږلي وو، هغه مې وخوړل، خو بیا

هم د دې جوګه نه وم چې ښه په خوند چېرته سفر وکړم. نو ځکه خو بېرته مېلمستون ته راستانه شو. مېلمستون کې مو لږه دمه وکړه، دوه نیمې بجې وې چې مېلمستون کې مو خپلې غوټې وتړلې او د هوايي ډګر پر لوري وخوځېدو.

د هوايي ډګر پر لوري

له مېلمستونه تر هوايي ډګره ایله لس دقیقې لار ده. څه کم درې بجې وې چې هوايي ډګر ته ورسېدو. پولیسو د مېلمه پالنې له مخې موږ تالاشي نه کړو. کمرې او بکسونه یې د چك لپاره یوړل. په وړوکي ترمینل کې مسافرین منتظر وو. زه یې راساً د ترمینل اداري خونې ته بوتلم. د دفتر مسؤلینو خورا زیات درناوی وکړ. په (VIP) خونه کې یې کېنولم. دا مهال یو ځوان مخامخ له خپل ځایه راپاڅېد، ګرمه ستړي مشي یې وکړه. ویې ویل، زه به لومړی خپل ځان دروپېژنم، زه دلته دا څو میاشتې کېږي په هلمند کې یم، له امریکایانو سره ژباړن یم. ما

ورسره ټوکه وکړه: ښه نو له امریکایانو سره مجاهد یې! هغه وخندل، ویې ویل زه له امریکا څخه راغلی یم، هلته ستاسو ټول پروګرامونه تعقیبوم، ډېر زیات احترام درته لرم، ژوند کې مې دا یو ارمان و چې تاسو سره وګورم، دادی تاسو سره مې خدای (ج) دلته ملاقات وکړ. د دفتر مسؤلینو یخې انرژۍ راوړې. زموږ ډېر عزت یې وکړ، یادګاري عکسونه مو واخیستل، له فرهنګ او همدرد صیب سره مې همدلته خدای پاماني کړه، د الوتنې وخت نږدې شو، کم کسان په لیکه کې ولاړ وو، ترالوتکې لاندې پولیسو چې موږ ولیدو، نو ډېر خوشاله شول، دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنه یې ژر راغلل، ویې ویل کولای شو، یو عکس درسره واخلو؟ ما
وویل، مهرباني وکړئ! عکسونه مو واخیستل او نور نو د الوتکې پر

زینې ورپورته شو. د الوتکې د هلېز کې چې مې پښه کېښوده، نو د
(VIP) پر لومړۍ څوکۍ د بُست پوهنتون رییس (احمد جان پوپل) ناست
و، ژر راپاڅېد، ویې ویل: یون صیب دلته کېنه، ما ویل ځم خپل ځای
ته، ده ډېر ټینګار وکړ، دا مهال دالوتکې خدماتي کارکوونکي راغلل،

هغوی وویل همدلته کېنه، ویې ویل: کپتان صیب دربانديې ځانګړې
سلامونه وایي، ما وویل: مننه! کله چې الوتکې الوتنه پیل کړه، نو

لومړۍ د هلمند شنې ځمکې او بیا مو شاړې دښتې تر سترګو شوې، د
هلمند سیند، د دښتو او شنو ځمکو تر منځ یوه شنه لیکه راکاږلې وه.
یو ځل بیا مو د خپلې ماضي او حال په باب افسوس څرګند کړ، چې د

سیند تر غاړې ځنګه ترې او وږې یو، خومره سپېره او خومره بدمرغه
یو!؟

ما او پوپل صیب د بېلابېلو فرهنګي، ټولنیزو او سیاسي مسایلو
په باب اوږدې او تفصیلي خبرې وکړې. تر کابله پورې نږدې یو ساعت
مزل و. خو موږ پردې مزله پوه نه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل او د ژوندون انګړ

تر څلورو بجو څو دقیقې تېرې وې چې الوتکه د کابل پر هوايي ډګر راکوزه شوه، ډېر ښه ارام سفر و. ترمینل ته داخل شو، خپل بکسونه او سامانونه مو راواخیستل. له ترمینله راووتو د خپل موټر پر لوري

وخوځېدو. تر لس دقیقې مزله وروسته څه کم پنځه بجې وې چې د ژوندون ټلوېزیون انګړ ته راورسېدو په دې ډول مو هغه سفر چې د جمعې پر ورځ سهار پنځه بجې له خپل کور او بیا څه باندې شپږ بجې

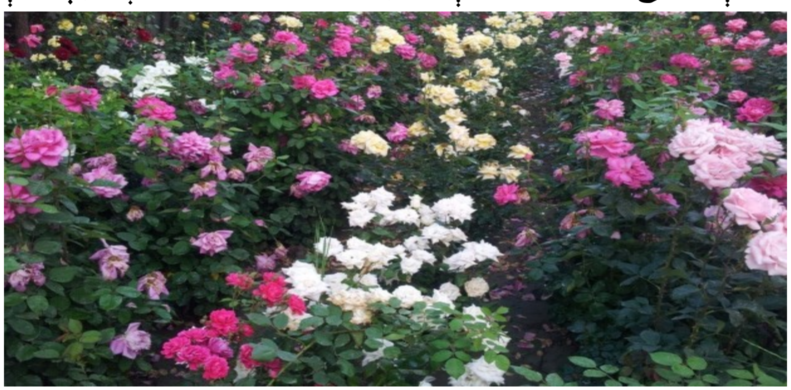

له ژوندونه پیل کړی و، پای ته ورسېده، د ژوندون غوړېدلو ګلانو زمونږ هر کلی وکړ او ددې ښکلې هوا او فضا په لمس سره مو د سفر ستړیا لږ شان پر دمې بدله شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک د هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (احمدجان پوپل) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له ژباړونکي او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د ژباړلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

THREE DAYS

IN THE LAND OF FICTIONS

"Helmand Travel log"

By: Mohammad Ismael Yoon

د خپرونو لړ: ۹۱
د لیکوال د خپرونو لړ: ۳۶

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library